

Joseph Ratzinger - Vánoční promluvy

By [Kolafa](#) [1] at St, 12/23/2009 - 19:20

- [Svátky](#) [2]

Náhlédněme do vánočního evangelia a zeptejme se : Jací lidé byli pastýři, kteří znali cestu a přišli po ní? Co musí člověk dělat, jaký musí být, aby tuto cestu rozpoznal?

Tradice pokládala za důležité dvě okolnosti: pastýři nocovali pod širým nebem a byli bdělí: Této noci byli bez přístřeší jako Josef a Maria. Lidé v palácích a v domech anděla neslyšeli, spali. pastýři byli bdělí. V tom se ukazuje něco hlubšího, co se může a musí týkat i lidí, kteří mají střechu nad hlavou. Naše srdce musí zůstat bdělá, schopná vnímat hlubší skutečnosti a nechat se Bohem oslovit. Tato bdělost srdce a oslovitelnost Bohem spojuje mudrce z východu, choulostivé duše, s pastýři a umožňuje jim nalézt cestu, i když pomaleji a s více oklikami a otázkami kudy dál.

Položme si otázku: Jsme skutečně bdělí? Jsme svobodní? Jsme pružní? Nejsme všichni strašlivě nemocní snobismem a pyšnou skepsí? Může slyšet hlas anděla ten, kdo je dopředu přesvědčen, že žádný anděl neexistuje? I kdyby jeho hlas slyšel, musí ho popřít. A jak by mohl někdo takový, kdo si zvykl dívat se na vše spatra, vše vědět lépe a vše si ověřovat, být schopen uznat jeho existenci? Čím dál více je mi zřejmé, že vlastním důvodem naší neschopnosti věřit, a tedy nemocí naší doby, je smrt pokory. Stále více chápu, proč svatý Augustin prohlašoval humilitas - pokoru - za jádro Kristova tajemství.

Naše srdce není bdělé ani svobodné. Je přeplněno předsudky a mudrlantstvím. Je ohlušeno nejrůznějšími úkoly a povinnostmi a ochromeno spěchem. A přece nám zůstává útěcha, že také pro choulostivé, málo odolné duše existuje cesta, že také ony se mohou stát pastýři, budou-li mít s nimi jedno společné - bdělost a svobodu.

Zdrojové URL: <http://sj.rozcesti.org/node/369>

Odkazy:

[1] <http://sj.rozcesti.org/users/kolafa>

[2] http://sj.rozcesti.org/taxonomy_vtn/term/28